

ՄԱՐԱԲԱԿԱՆ

ԱՐԱԲԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Յանցանքը մերը չէ եթէ չկարենանք արդարացի մեր խորագրերը...

Միջավայրի պայմաններու ոտնահարումը միշտ սուղի նստած է...

Այս վերաբերումները կը տարածուի նաև քաղաքական մարզի վրայ...

Ճանչնալ շրջապատը, կենսակից ժողովուրդներու հոգիին թափանցել...

Արար միտքն ու արուեստը՝ որուն մասին կցկառու տեղեկութիւններ...

Եթէ ճիշդ է որ ժողովուրդի մը հոգիին կարելի է թափանցել աւեր...

Չեմ արտաքին ազդեցութիւններէ, լեզուով, մտածումներով ու հոգեկան...

Անաւարի Արար միջնադարեան բանաստեղծ մը՝ Ապու ի Ապու էլ Մաւրին...

Արար գրականութիւնը որ առաւելագոյն բանաստեղծութեան մարզով...

Փիլիսոփայութիւն, բարոյագիտութիւն, մոլորութիւն ևս է՝ գրութեան...

Սակայն այդ առաւում Թուրքիայի հազիւ քունէն արթնացած լուր արին թէ...

Իսկ այս երկրին մէջ լինելու ակնաստեղծ ենք արար մտքի գտած յարգանքներ...

Բանի մը անուններու յիշատակումը ոչինչ չի աւելցնէր մեր անտեղեկութեան...

Որքան տարբեր պիտի ըլլար մեր յարաբերութիւնը տեղացիներու հետ...

Անցնելու միջոցով միջոցով միջոցով միջոցով միջոցով միջոցով միջոցով...

Ու նաև կենսաբան յաջողութեան համար պատրաստուող հայ անհարաբեր...

Կ'արժէ որ այս մասին միտք յոգնեցնէ համար սերունդը

ԱՐԱԲԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

«ՄԵՐՆ ՈՒ ՊԱՏԻՒՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ ՄԵՋ»

(الحب والشرف في لبنان)

Պէրսիոսի արաբ օրագրութեան օրա- միջոցներէն եւ «Տասնեակ Գրագիտաց Միութեան» առաջնակարգ անդամներէն...

Առաւում մը՝ այնպէս յայտնաբերուած որ արաբներու օրագրութեան...

Առաւում մը՝ այնպէս յայտնաբերուած որ արաբներու օրագրութեան...

Պարսիս, հակառակ իր երիտասարդութեան, 27 տարեկան, գիւղին ջրին ու պետէն էր միանալու...

Անցնալ գարնան միջնադարեան, երբ ան Սուրբ Պետրոսի հետ պատկերացաւ, բոլոր ծանօթ մարդիկ սինչ մեծ...

Ասկայն այդ առաւում Թուրքիայի հազիւ քունէն արթնացած լուր արին թէ...

Պարսիսի հետ անտեղեկութեան մասին իր արարի միջոցով միջոցով միջոցով...

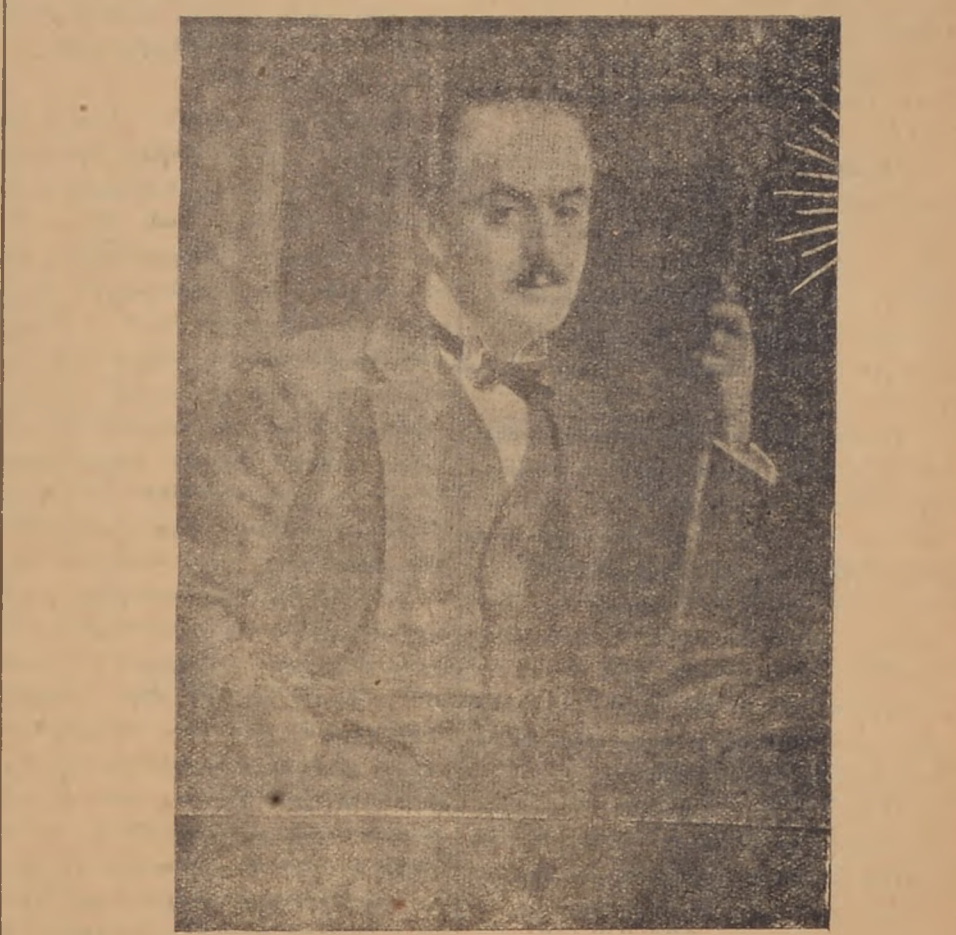
Սակայն այդ առաւում Թուրքիայի հազիւ քունէն արթնացած լուր արին թէ...

Սակայն այդ առաւում Թուրքիայի հազիւ քունէն արթնացած լուր արին թէ...

Սակայն այդ առաւում Թուրքիայի հազիւ քունէն արթնացած լուր արին թէ...

Սակայն այդ առաւում Թուրքիայի հազիւ քունէն արթնացած լուր արին թէ...

Սակայն այդ առաւում Թուրքիայի հազիւ քունէն արթնացած լուր արին թէ...

ՋԵՐՄԱՆ ԽԱՆԻ ԺԵՐՄԱՆ LE FLEURS DU MAL

Ա. Պոլսիցի ցուրտ ու մռայլ Մաղիկներուն մէջ՝ ընկերով մը նուէր, Պարսիցի վարդ մը կարմիր, Մաղիսի թարմ ու լայնաթիւթ վարդ մը բոց, Նոյնպէս նուէր՝ որ ծովափէն սուրացող Շոգեկառք մը շիկնելով վար նետեց Լիւկսերուէի մը արուար...

Բ. Թօշնած է վարդը վարդուց, Եւ զայն ինծի՝ համբոյրի մը պէս ձօնող Լիւկսերուէիս դալկաժպիտ ու բարի՝ Վարչաձեւութեամբ մոտադուրէն շարժուով... Այլ Մաղիկներ հիւանդ, Լլայ գարուն թէ տխրակոծ աշնակեր, Կը պահեն թո՛ղրն իրենց սևաքիւն կրքնախի...

Գ. Հոգիէս դո՛ւրս ամէն տեսիլք վանեցի, Երազներս՝ քունիս անծայր դաշտերէն... Կը պահեն լոկ յուսուտ մտտեանդ, Պոլսէ՛ս, Երազարկան ու ով խաչուած Տեսանող, Ի՞նչն որ անցար ձանձրոյթի սև գետերէն Նետած ուղկանը մտքիդ Աստեղալիք դալկեցրով սպազան...

Դ. Կը պահեն քեզ կուրծքիս վրայ դերթ մասունքը, Արշալոյսին այգիժապիլքըս եւ միտակի, Գիշերներուն՝ մտերմասաց լարձերկեր... Աւ կ'օրհնեմ քեզ, — ըլլաս իրերէս օրհնեալ — Ձի որդեկի իմ լարձս կարծր ու խեղճուկ, Մաղիկներով վրայ յանկարծ կը դանայ Մայրական դիրկ մը՝ թաւիչէն ալ փափուկ...

Ե. Պիտի պահեմ ծովկամտեանդ այսպէս, Մինչև որ լոյսն աչքներուս դէմ դաւէ, Ու արեւակն ամառարորդ իմ կենսաքիս Հորիզոնէ մը դանակէմ անհետի... Եւ մ'ինչև որ իտու՛ լուսապար Մերուկ, Ձեռքը ձակուրդն ու սուր նայուածքն աստղերուն՝ Վերջէն խարիսխը մաշած երգ մը շուրթիս...

Հայէպ ՎԱԶԳԷՆ ՏԵՐՈՒՆԵԱՆ (Տար. Ի, էջ՝ Ա, սիւնակ)

